

fremhæve, at en væsentlig Aarsag dertil er, at Kvinder gennemgaaende ikke ere hengivne til Drik, og dertil kommer, at Kvinder, naar de staa langt nede i Samfundet, paa anden Maade kunne skaffe sig Udkommet uden at behøve at forbyrde sig mod Loven. For den Kvinde, der staa langt nede, er der Prostitutionen at ty til; en meget stor Del af de prostituerede Kvinder hører til samme Lavkaste i vort Samfund som de Mænd, der betegnes som Forbrydere. En ikke ringe Del af disse Kvinder og disse forbryderiske Mennesker er i Virkeligheden abnorme, halvgale, degenererede Personer, som egentlig ikke egne sig til at have Friheden. Baa de for deres egen og Samfundets og ikke mindst for Børnenes Skyld gælder det, at det vilde være en uvurderlig Fordel, om vi under virkelig civiliserede Former, saaledes at vi til enhver Tid kunde være det bekendt, kunde isolere disse Mennesker fra det almindelige Samfundsliv. En medvirkende Grund til, at Kvinder i mange Tilfælde ikke blive tiltalte for Forbrydelser, er sikkert det Galanteri, der nu en Gang vises overfor Kvinderne i Mod-sætning til overfor Mændene. Man har noget mere Medlidenhed med Kvinder, der have forbrudt sig, end med Mænd.

Det forekommer mig, at Fængselskommissionens Betænkning ingenlunde er særlig oplysende og vejledende, ikke kaster Lys over det Spørgsmaal, vi her beskæftige os med. Vi have alle Pligt til i videst muligt Omfang at sætte os ind i dette store Spørgsmaal, de Aarsager og Forhold, der ere bestemmende for Forbrydelser. Uden at gøre dette synes jeg egentlig ikke, man har Ret til at tale med om denne Sag. Skal man anvende saa mange af Statens Midler til et nyt Fængsel og Udvidelse af Strafanstalten i Vridsløselille, maa der være Klarhed over alle de her henhørende Forhold, og det giver Fængselskommissionens Betænkning ikke.

Der staa i Fængselskommissionens Betænkning, at man ikke kan vente, at der ved en eventuelt Revision af Straffelovgivning vil blive Tale om en væsentlig Formindskelse af Frihedsstraffenes Antal, med andre Ord: der vil være Trang til de samme Fængsler, hvis vi faa Straffeloven revideret, som nu. Det er Mening. Jeg ved nu ikke, hvordan de 4—5 Herrer, som have underskrevet Betænkningen, komme til denne Slutning. Hvad kunne Fængselsdirektør Fussing og Inspektør From og Inspektør Ammitzbøll og vistnok Inspektør

Goos vide om, hvordan Rigsdagen til sin Tid vil stille sig til Spørgsmaalet om Revisionen af Straffelovgivningen? I det højeste kunne de Herrer sige noget om, hvordan Juristerne, som ere Flertal i Straffelovkommissionen, stille sig, og det er meget muligt, at Flertallet af dem, som have Sæde i Straffelovkommissionen, konservative, delvis reaktionære og forbenede Herrer, som ikke have nogen som helst Forstaaelse af Udviklingen, i hvert Fald ikke særlig Forstaaelse af den Bevægelse, som f. Eks. mit Parti repræsenterer, maa ske ikke vil foreslaa videre væsentlige Ændringer i Straffelovgivningen. Dog skulde jeg mene, at i hvert Fald en stor Del af disse Folk har været underkastet Udviklingens Lov. Saaledes ville vi maaske faa Lejlighed til at se et Forslag fra Straffelovkommissionen, der kan overraske de Konservative. Det vil jeg ønske, saaledes at vi fik at se, hvilken Magt den almindelige Udvikling har haft. Men eet er sikkert, at den danske Rigsdag, den Dag den skal til at forhandle om en Ændring i vor Straffelovgivning, vil stille sig paa et langt videregaaende demokratisk og humant Standpunkt og et langt videregaaende Standpunkt i Henseende til virkelig effektiv Beskyttelse for Samfundet overfor de farlige og skadelige Samfundsmennesker. Der er ingen Tvivl om, at den danske Rigsdag vil træffe Foranstaltninger, som i meget væsentlig Grad ville afvige fra dem, som den nuværende Straffelov træffer for Samfundets Betyggelse, saa det kunne de Herrer, som have afgivet denne Betænkning, slet ikke vide noget om.

Jeg skulde f. Eks. tro, at vi ville komme til en helt anden Bevaringsmetode og Isoleringsmetode, saa at Forbedringsmomentet i Straffuldbyrdelsen bliver det særlig fremtrædende. Det Fængselsvæsen, som er for Øjeblikket, og det, som vil komme, ville forholde sig til hinanden som Nat til Dag, det Fængselsystem, som vi have, er Smaalapper, som ere klæbede paa Fængselsklædebonnet, men selv de lærde Kriminalister, de saakaldte sagkyndige paa dette Omraade, have jo erkendt paa de mange Møder, der ere holdte her i København, i Christiania, i Stockholm, eller hvor de nu have været samlede, og ligeledes i Fagtidsskrifter har det været erkendt, at man maatte bort fra det raadende Fængselsystem, hvad man jo ikke er kommen bort fra ved at sætte Lapper paa det, f. Eks. den Lap, der er sat paa for de enkelte Personer, der have haft Lejlighed til at nyde Fordel af, at Fanger beskæftiges ude